

Powitanie z okazji uroczystości nadania panu Frobenowi Schulzowi Krzyża Kawalerskiego Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polski, dnia 18. 12. 2009 w Sali Marmurowej Klubu Prasy w Norymberdze.

Szanowne panie i panowie,

przed kilkoma laty, a dokładnie powiedziawszy w październiku 2003 roku założycielowi Towarzystwa Niemiecko-Polskiego we Frankonii. księciu Alexandrowi Hohenlohe Oehringen przyznano Krzyż Oficerski Orderu Zasługi RP za wybitne zasługi na polu niemiecko-polskiego zbliżenia i pojednania.

Wtedy wydarzenie to było nie tylko dla księcia Hohenlohe czymś szczególnym, o którym w swoim podziękowaniu powiedział, że odebranie orderu, to jeden z najszcześniejszych momentów jego życia. Wszyscy byliśmy dumni, bo to wysokie odznaczenie bardzo rzadko przyznawane jest obcokrajowcom.

Mam tym większy zaszczyt, panie i panowie, przekazać państwu, że jego niebezpośredniemu następcy, panu Frobenowi Schulzowi także przyznane zostało to wysokie odznaczenie, Krzyż Kawalerski Orderu Zasługi RP za szczególne zasługi na polu intensyfikacji przyjaznych stosunków między Polską i Niemcami oraz za popularyzowanie polskiej kultury we Frankonii.

Szanowne panie i panowie,

w imieniu Towarzystwa Niemiecko-Polskiego we Frankonii i moim własnym serdecznie państwa witam na tej niecodziennej uroczystości.

W szczególności witam:

panią Elżbietę Sobótkę, konsul generalną RP,
pana Fritza Körbera, przedstawiciela prezydenta okręgu, radnego okręgu, pełnomocnika d/s partnerstw regionalnych okręgu Środkowej Frankonii i vice przewodniczącego Związku Bawarskich Okręgów w jednej osobie,
panią Monikę Micksch z biura partnerstw regionalnych jako dobrego ducha naszego towarzystwa.

Szanowni goście,

serdecznie witam przedstawicieli miasta Norymbergii:
pana dr Petera Schönleina, byłego burmistrza,
pana Jürgena Fischera, radnego miasta,
pana dr Norberta Schürgensa z urzędu d/s stosunków międzynarodowych.

Witam także
księdza Stanisława Stenkę z Polskiej Misji Katolickiej w Norymberdze,
panią Annę-Marię Rufer z Centrum Kształcenia
i prof. Nassauera z instytucji Bayern Innovativ.

Serdecznie witam przedstawicieli niemieckich i polskich mediów
oraz wszystkich naszych drogich członków towarzystwa.

Panie i panowie,
proszę wybaczyć, jeśli nie wymieniłam wszystkich imiennie. Cieszę się
ogromnie, że tak licznie przybyliście na tę uroczystość.
Jeszcze raz wszystkich serdecznie witam!

Drodzy goście,

w folderze Towarzystwa Niemiecko-Polskiego we Frankonii można
przeczytać cytaty z książki Stanisława Przybyszewskiego „Szlakiem duszy
polskiej”. Pozwolę sobie teraz przytoczyć te słowa: „My, Polacy znamy
waszą kulturę, waszą historię, waszą sztukę tak samo dobrze jak wy,
Niemcy swoją własną. Niemcy są od bliższej znajomości polskiego
świata kultury jeszcze bardzo oddaleni...”

Drogi panie przewodniczący Frobenie Schulz,

ta opinia absolutnie nie dotyczy pana. Odważę się na jeszcze dobitniejsze
stwierdzenie. W 1993 roku w Bad Windsheim pewien Niemiec po
wystąpieniu wówczas urzędującego ambasadora Polski, pana Janusza
Rajtera powiedział: byłoby pożądanym usłyszeć tak perfekcyjny język
niemiecki z ust niemieckiego polityka, a tak mogę teraz ja powiedzieć:
byłoby pięknie, gdyby wszyscy Polacy tak serdecznie, ciepło i z
wrozumiałością wypowiadali się o Polsce oraz posiadali tyle wiedzy o
kulturze i historii własnego kraju jaką się pan, jako Niemiec może
poszczycić.

Szanowny panie Schulz,

dziękujemy panu za dotychczasową, wspaniałą pracę na polu stosunków niemiecko-polskich. Niech pozwoli pan nam mieć nadzieję, że to wyróżnienie doda panu jeszcze więcej motywacji i siły do honorowej działalności dla dobra sąsiedzkich stosunków.

W tym miejscu chciałabym się zwrócić do pani, pani Schulz i również pani serdecznie podziękować. Bez pani wsparcia i wyrozumiałości dla tej czasochłonnej, honorowej pracy męża to odznaczenie nie miało by miejsca. Bardzo dziękuję!

Szanowne panie, szanowni panowie,

akurat dzisiaj i właśnie o tej porze ministrowie spraw zagranicznych obu naszych krajów biorą udział w uroczystości przyznania tegorocznej polsko-niemieckiej nagrody. Tą nagrodą, ustanowioną na podstawie niemiecko-polskiego traktatu z 1991 roku i przyznawaną rok rocznie za szczególne zasługi na polu porozumienia i pojednania, jest uhonorowana w tym roku pani Małgorzata Łukasiewicz, tłumaczka literatury oraz Karl Dedecius.

A ze względu na rok pamięci 2009 nagrodę specjalną otrzymują były prezydent Lech Wałęsa oraz były prezydent bundestagu Richard von Weizsäcker.

Drogi panie Schulz,
znajduje się pan w najwykwintniejszym towarzystwie!

Szanowni państwo,

tworzenie społecznej, historycznej i kulturowej pamięci przeszłości w otwartym dialogu pomiędzy sąsiadującymi ze sobą narodami jest koniecznym warunkiem europejskiego poczucia wspólnoty, bez którego rozwój europejskiej tożsamości, jak i solidarności oraz pokoju nie jest możliwy.

Bardzo dobrze, że coraz więcej obywateli to rozumie i podąża w tym samym kierunku!

Dziękuję!